

РЕШЕНИЕ

№ 1225

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Красимира Милачкова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **7081** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на С. М. Г., чрез адв. Й. В. С., срещу Решение от 12.06.2013г. по НАХД № 14922/2012г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 106-и състав. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 42-0001763 от 25.06.2012г., издадено от началник ОО „КД-ДАИ” – [населено място], към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, с което за извършено нарушение на чл. 89, т. 9 Наредба № 33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република Б. на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози /З./.

Касаторът оспорва в цялост решението като неправилно и незаконосъобразно. Претендира отмяна му, респ. и отмяната на атакуваното НП. Излага съображения за маловажност.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, редовно уведомен, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде отхвърлена

като неоснователна, а постановеното решение – оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, V-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд /вх. № 26215 от 01.07.2013г.; пощенско клеймо R PS 1680 0064RC 9 от 27.06.2013г./ от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП 42-0001763 от 25.06.2012г. Видно от датата на съставяне на акта – 27.03.2012г., и датата на издаване на НП – 25.06.2012г., са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и не е изтекъл срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 27.03.2012г. около 20:30ч. в [населено място], околоръстен път на около 100 метра след разклона за [населено място] посока [улица], при извършена проверка служител на ОО „КД-ДАИ” – [населено място], установява, че водачът на товарен автомобил /бетоновоз/ от категория N3 „К. 55111А” с рег. [рег.номер на МПС] извършва превоз на товар без карта за квалификация на водача при придобита категория „С” на 30.07.1973г. Инспектор – Б. В. Д., съставил акт за установяване на административно нарушение № 142708 от 27.03.2012г., връчен на същата дата. На основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са направени писмени възражения в тридневен срок от връчването му. Въз основа акта е издадено атакуваното НП, с което за извършено нарушение на чл. 89, т. 9 Наредба № 33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република Б. на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС като логични и непротиворечиви доказателства: свидетелските показания на Б. В. Д. – актосъставител, на длъжност „старши инспектор” към ОО „КД-ДАИ” – [населено място], и Т. Р. М. – свидетел при съставянето на акта; Заповед № РД-08-452/26.09.2011г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията; писмо от Началник ОО „КД-ДАИ” – [населено място], с вх. № 708/07.01.2013г. по описа на СРС; други писмени доказателства, приложени по НАХД № 14922/2012г. на СРС, Наказателно отделение, 106-и състав. Видно от гореизложеното, Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото.

Установяването на нарушението и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи на основание чл. 92 от З. във връзка с длъжностна характеристика на актосъставителя Б. В. Д., приложена по делото в изпълнение на разпореждане от 15.01.2014г., и Заповед № РД-08-452/26.09.2011г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, в чийто § 1, т. 7 се посочва началник на областен отдел „Контролна дейност – ДАИ” като оправомощено да издава на наказателни постановления лице

Съдът констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съгласно § 2 от Преходните и

заключителните разпоредби на Наредба № 33/03.11.1999г. същата е издадена на основание на основание чл. 7, ал. 3, чл. 16 и 21 от З., чиято разпоредба на чл. 89, т. 9 /в редакцията от ДВ - бр. 13 от 11 Февруари 2011г./ вменява задължение на водачите задължително да представят при поискване на контролните органи карта за квалификацията си. За неизпълнение на посочената норма се налага административно наказание глоба в размер на 500 лева на основание чл. 93, ал. 2 от З., непосочена като санкционна разпоредба от административнонаказващия орган. Не става ясно дали лицето не разполага с карта за квалификация въобще или разполага с такава, но при проверката не я предоставя на длъжностните лица на ОО „КД-ДАИ” – [населено място]. По делото не са приложени доказателства, че към момента на установяване на нарушението е констатирана липсата на документа въобще. От приложеното писмо на Началник ОО „КД-ДАИ” – [населено място], с вх. № 708/07.01.2013г. по описа на СРС, към момента на съставяне на акта, но не и към момента на издаване на НП, се констатира безспорно липсата на карта за квалификация на водача. Въпреки това, последващото действие, в хода на производството пред СРС, не може да санира пропуска на административнонаказващия орган да посочи коректната санкционна норма. Видно от писмото, Г. е подал заявление за издаване на картата на 07.05.2012г., съответно я е получил на 30.05.2012г. Издаването на картата е основано на чл. 87, т. 3 от Наредба № 33/03.11.1999г. /в редакцията от ДВ - бр. 13 от 11 Февруари 2011г./ във връзка с чл. 76 от З. във връзка с чл. 29, ал. 1 от Наредба № 41 от 4 август 2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация. Неизпълнението ѝ води до ангажиране на административнонаказателна отговорност на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от З. – глоба в размер на 1 500 лева. Неясното описване на деянието – без карта за квалификация на водача, е предпоставка за неточно посочване на нарушената законова норма. За пълнота на изложението – в мотивите на решението си районният съд е коментирал нормата на чл. 89, т. 3 от Наредба № 33/03.11.1999г., неприложима в настоящия казус поради различния вид документ, който следва да бъде предоставен от водача на моторното превозно средство при поискване на контролните органи - документ за сключена застраховка "Гражданска отговорност" за МПС, което управлява.

Следва да се направи извод, че императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП, не са изпълнени. Несъответствието между АУАН и НП относно фактическия състав на деянието, доказателствата, които го потвърждават, и законните разпоредби, които са били нарушени виновно, е предпоставка за наличието на съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на административнонаказаното лице.

Съдът намира касационната жалба за основателна, поради което на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от НПК постановеното съдебно решение следва да бъде отменено, респ. и атакуваното НП. С оглед изхода от спора – възражението за маловажност от страна на касатора не следва да бъде коментирано.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, V-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 12.06.2013г. по НАХД № 14922/2012г. по описа на Софийски

районен съд, Наказателно отделение, 106-и състав, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0001763 от 25.06.2012г., издадено от началник ОО „КД-ДАИ” – [населено място] на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, с което за извършено нарушение на чл. 89, т. 9 Наредба № 33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република Б. на С. М. Г. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.